

L'HORA NOVA

Només ha d'imperar l'acció dels governs responsables

La veu popular, la veu del poble antifeixista, s'ha fet sentir suara intensament en la seva demanda d'un govern que governi i que imposi les seves resolucions. Aquest clam de la massa antifeixista que s'ha aixecat darrerament a totes les terres espanyoles on el feixisme res hi ha pogut fer, vol significar el seu desig de què la guerra s'acabi aviat, ben aviat, amb la victòria al nostre favor. És agradable registrar aquesta reacció ciutadana que en originar-se censura vivament — i fins els hi planta cara — a tot el grup d'incontrolats que pul-lulen en la majoria dels indrets de les terres republicanes, semblant el pànic i el desordre.

Temps fa — molts mesos ja — que expressàrem el nostre convenciment de la necessitat de l'existència d'un govern que imposés la seva acció governamental a tothora. La guerra és encesa com mai i sega vides — veniem a dir — i no pot tolerar-se que per manca d'obediència hom l'allargui i permeti l'agegantament de l'enemic. Ara fa poc això s'ha vist clarament amb la caiguda de Màlaga, i de seguit han sorgit, en manifestacions, els volers del poble que no vol el feixisme. Que aquests no restin nuls o apagats en l'esdevenidor, és el que volen les mateixes multituds que són veritablement antifeixistes. I sobretot que cadascú recordi que fa més de set mesos que la guerra dura, amb la seva cruesa i amb els seus records esgarrifosos i amb la minva constant de les disponibilitats econòmiques del país.

Deixem el míting o l'acte de propaganda; deixem apagades del tot les lluites sindicals que avui encara existeixen; deixem les iniciatives particulars, les de grup i les de partit, i pensem només en la guerra. Pensem hi, i deixem-nos endur per la necessitat de la imposició de l'ordre governamental, l'ordre que convé, el que és indispensable per l'acció immediata d'abatre la guerra. Allò que convingui a la reraguarda, ja es veurà després, serenament i amb afany constructiu i noble, un cop el feixisme hagi estat foragitat de les terres espanyoles.

Ara tot s'inclina a la creació d'un exèrcit regular, ben equipat i instruït, i amb comandament únic. Bé, molt bé. Així

ho hem de fer de seguit, sense perdre temps. I que els batallons que formin l'exèrcit espanyol es diguin republicans i que s'ho facin dir àdhuc en les terres trepitjades pel feixisme, quan vegin que al seu davant només hi ha una sola bandera, la bandera de l'exèrcit nostre, de l'exèrcit antifeixista; la republicana.

I que mentre al davant es procedeixi d'aquesta manera, atents a la gravetat i a la urgència dels actuals instants, es faci cosa semblant a la reraguarda, on hi ha massa grups actius que es filtren en organitzacions polítiques i sindicals només que per l'anhel de crear discòrdies i de fer impossible la nostra victòria. Que es mirin bé totes aquestes coses que hom percep a la reraguarda, però que ningú prengui cap iniciativa particular. Tenim tres governs responsables en el nostre territori i ningú, que no siguin ells, pel que esmenti, llevat del cas de tractar-se d'un feixista, ha de posar en pràctica cap mesura. Seran ells, els governs, els qui en cada cas aplicaran l'acord que resulti de l'opinió de cadascun.

Exactament, companys tots; no neguem el nostre apoi i la nostra obediència. Convenim-hi d'una vegada que són més apremiants les crueses de la guerra, els seus sorolls secs i contundents, que no pas la provatura d'una nova vida social. I convenim també que hem sofert errors lamentabilíssims, potser inconscientment, en desatendre, al principi, les disposicions governamentals que es referien a l'endegament de la nostra qüestió bèl·lica.

I ara, fem el que estigui al nostre abast, tots junts, per acabar els sorolls dels canons, de les metralladores, dels fusells i dels ocells metàl·lics. Què parlin només els homes dirigents de la nostra Causa, instal·lats a València, a Barcelona i a Bilbao. I que en lloc de tantes paraules hi hagin més fets, més actituds fermes i decidides i que cada dia els diaris puguin donar-nos noves victòries i noves conquestes, imposades damunt les pretensions de totes les potències feixistes d'Europa.

J. C. R.